

РЕШЕНИЕ

№ 4856

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 05.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4646** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във вр. чл.59, ал.13 ЗЗО.

Образувано е на основание изпратена от СЗОК постъпила жалба от ЛЗ „Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина – С. ДЕНТ“ ЕООД, [населено място] против Заповед за частично прекратяване на договор 227481/31.03.2023 г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ № РД-15-619/28.04.2023 г., издадена от и.д. Директор на СЗОК, с която договора е прекратен частично по отношение на д-р И. С. С.. Със същата на оспорващия е наложена санкция частично прекратяване на договор № 227481/31.03.2020 г., сключен между НЗОК чрез директора на СЗОК и ЛЗ „Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина – С. ДЕНТ“ ЕООД, по отношение на д-р И. С. С. с УИН[ЕИК].

В жалбата се твърди, че административният орган в нарушение на материалния закон е издал процесната заповед, като е допуснал смесване на две отделни и независими правоотношения с различно съдържание. Според жалбоподателя превратно е тълкувана нормата на чл.21, ал.1, т.6 от Националния рамков договор за денталните дейности между НЗОК и БЗС за 2020 – 2022 г. /Н. за ДД 2020-2022 г./ като органът е приел, че условие за извършване на съответната дейност е да не е наложена санкция „прекратяване на договор“. Оспорващият счита, че изискването по чл.21, ал.1, т.6 от Н. за ДД се прилага само в стадия на сключване на договор, а само за общите условия, изчерпателно посочени в чл.16, ал.1, т.1 и специалните условия, указани в глава 17 от Н. за ДД е изискването да бъдат налице през цялото време на сключения вече договор.

Твърди, че Н. за ДД 2020-2022 г. не регламентира разпространето на санкционните последици, наложени на изпълнителя на конкретен договор с НЗОК, към други договори, сключени между същия изпълнител и НЗОК, като подобно разпространение води до нарушение на принципа на съразмерност и причиняване на вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Твърди, че са нарушени разпоредбите на чл.59а от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, като на първо място не е извършена проверка на договора по реда на чл.72, ал.2 от ЗЗО. Според жалбоподателя в ЗЗО не се съдържа и основание за прекратяване на процесния договор поради нарушение на друг самостоятелен договор. По посочените съображения, поддържани и в съдебно заседание от адв. Б. Г., се иска отмяна на оспорваната заповед. Претендира разноски по списък.

Ответникът по жалбата, Директора на СЗОК, чрез процесуалните си представители гл. юрисконсулт Н. И. и гл. юрисконсулт Б. Ш. оспорва жалбата. Моли за потвърждаване на оспорената заповед и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения са изложени в представени писмени бележки.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Лечебното заведение „Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина – С. ДЕНТ“ ЕООД е сключило договор № 227481/31.0.01.2020 г. с възложителя НЗОК, чрез директора на СЗОК, за оказване на първична извънболнична дентална помощ. Договорът е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор за денталните дейности между НЗОК и БЗС за 2020 – 2022 г. /в сила от 01.01.2020 г./. Не се спори между страните, че д-р И. С. С. е единствен лекар по дентална медицина, оказващ извънболнична дентална помощ по този договор, включен в Приложение №1 към договора. Косвено от съдържанието на договора се извежда и не е спорно между страните, че към момента на сключване на договор № 227481/31.0.01.2020 г. изпълнителят е работил по договор с НЗОК за оказване на същия вид дентална помощ.

Не е спорно между страните и че между лечебното заведение и НЗОК чрез РЗОК С. З. е бил сключен и договор №241604 от 03.02.2020 г. за оказване на първична извънболнична дентална дейност, който е бил частично прекратен по отношение на д-р И. С. С. с влязла в сила заповед за санкция № РД-19-637/26.08.2021 г., издадена от Директора на РЗОК – С. З..

От и.д. Директор на СЗОК е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № РД-15-619/28.04.2023 г. Със същата на оспорвания е наложена санкция частично прекратяване на договор № 227481/31.03.2020 г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ сключен между НЗОК чрез СЗОК и Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина – С. ДЕНТ“ ЕООД, по отношение на дейността на д-р И. С.. В мотивите на заповедта се сочи, че на 13.04.2023 г. съгласно Решение №4056/13.04.2023 г., Шесто отделение на ВАС, е влязла в сила заповед за санкция № РД-19-637/26.08.2021 г., издадена от Директора на РЗОК – С. З., с която е наложена санкцията „прекратяване на договора“ - частично по отношение на д-р И. С. С. – управител на ЛЗ „Амбулатория

за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина – С. ДЕНТ“ ЕООД. Органът е приел, че от Националния рамков договор за денталните дейности за 2020 – 2022г. е регламентирано, че директорът на РЗОК от името и за сметка на НЗОК сключва договори за оказване на дентална помощ с лечебни заведения за извънболнична дентална помощ, както и че общите и специалните условия по чл. 16, ал. 1 следва да са налице през цялото време на действие на вече сключения договор. Приел е също, че едно от посочените условия за сключване на договор е да няма наложена санкция: „прекрятяване на договор" по аргумент на чл.21, ал.1, т.6 от Н. за ДД за 2020 – 2022 г. Като правно основание за издаване на оспорваната заповед са посочени разпоредбите на чл.20, ал.1, т.4 от ЗЗО, чл.42, т.5 от Правилника за устройството и дейността на НЗОК, чл.69, ал.1, т.2 от Н. за ДД за 2020 – 2022 г. и чл.42 от договор № 227481/31.03.2020 г.

Заповедта е връчена на 28.04.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от адресат на оспорения акт, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат пряко от същия, в законоустановения 14-дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа съд. Оспорен е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.59 ал.13 от ЗЗО.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

В съответствие с изискванията на чл.168 ал.1 от АПК, съдът дължи извършване на цялостна проверка по чл.146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – и.д. Директор на СЗОК, съобразно правомощията му, установени в чл.59, ал.13 ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не са налице отменителни основания по чл.146 т.1 и т.2 от АПК.

Процесната заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл.69, ал.1, т.2 от Н. за ДД за 2020 – 2022 г. договорът с И. се прекратява без предизвестие от страна на НЗОК в случай, че изпълнителят не отговаря на условията за извършване на съответната дейност, установени в нормативен акт или Н.. Съгласно разпоредбата на чл.20, ал.1, т.4 от ЗЗО Директорът на РЗОК сключва, изменя и прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ на територията, обслужвана от РЗОК, съгласно закона, Н. и правилника за устройството и дейността на НЗОК. Контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки по реда на чл.72, ал.2 от ЗЗО. Тези проверки се осъществяват съгласно заповед на управителя на НЗОК или управителите на РЗОК. Съгласно чл.72, ал.10 от ЗЗО условията и редът за осъществяване на контрола по ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 9 се определят с инструкция, издадена от управителя на НЗОК. Инструкция № РД-16-17/01.04.2022 г. за изменение на Инструкция №

РД-16-43/09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от Закона за здравното осигуряване, изм. и доп. с Инструкция № РД-16-26/19.05.2021 г. описва процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК. В настоящият случай не е издадена заповед по реда на Раздел II от Инструкцията за възлагане на проверка по изпълнение на договора за оказване на дентална помощ. Липсва и протокол от извършената проверка, издаден по реда на чл.18 от Инструкцията. Следователно, в административното производство не са спазени изискванията на специалната процедура по ЗЗО за назначаване на проверка, за компетентност на длъжностните лица, които са я извършили, за извършване на проверката, за съставяне на протокол за резултатите от нея, за връчване на протокола, поради което съдът намира, че в хода на проведеното административно производство са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Следователно са налице отменителни основания по чл.146, т.3 от АПК.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Съдебната проверка по чл.146, т.4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материалноправни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

Жалбоподателят е санкциониран по аргумент на чл.21, ал.1, т.6 от Н. за ДД за 2020 – 2022 г. Според посочената разпоредба директорът на РЗОК отказва да сключи договор при наложена санкция „прекратяване на договора“. Проверката, която се извършва за наличието или липсата на изброените предпоставки в т. 1-6 на чл. 21 предхожда сключването на договора, като при констатиране на несъответствие с посочените изисквания директорът на съответното РЗОК е длъжен да постанови отказ. Тази хипотеза се различава от настоящия случай, в който административният орган мотивира заповедта си, с която частично прекратява вече съществуващ договор. Наличието на наложена санкция „прекратяване на договор“ е основание за отказ от сключване на нов договор, но не може да бъде основание за прекратяване на вече съществуващ друг договор, сключен между същите страни, т.е. да бъде основание за разпространение на санкционните последици по прекратен вече договор върху договор, по който страните са изправни. Основание за прекратяване на вече съществуващ договор би било и обстоятелството, когато новия договор се явява сключен в нарушение на разпоредбата на чл.26, ал.1, т.6 след издаване на заповедта за налагане на санкции, т.е. когато след издаване на заповедта за налагане на санкция „прекратяване на договор“, но преди влизането ѝ в сила/съдебната ѝ проверка е сключен нов договор. В тази хипотеза, при евентуално потвърждаване на издадената заповед с влязло в сила решение, сключеният впоследствие договор се явява сключен в нарушение на Н. за ДД за 2020 – 2022 г. Процесният случай обаче не е такъв, тъй като договорът е сключен на 31.03.2020 г., а заповедта е издадена на 28.04.2023 г.

Посоченото нарушение в акта е изведено като аргумент от разпоредбата на чл.16, ал.1 от Н. за ДД за 2020 – 2022. Съгласно нормата на чл.16, ал.2 от Н. за ДД за 2020 – 2022 г. през цялото време на действие на вече сключения договор следва да са налице общите и специалните условия по ал.1. Общите условия са категорично и

недвусмислено посочени в ал.1, т.1 от чл.16: а) не са с отнети права да упражняват медицинска професия в Република България - за лекарите по дентална медицина, които ръководят, съответно работят в лечебното заведение; б) лекарите по дентална медицина, които ръководят, съответно работят в лечебните заведения, са членове на съответната РК на БЗС; в) лекари по дентална медицина - граждани на държави - членки на Европейския съюз, и други членки на ЕИП, Швейцария, както и на трети държави, отговарят на условията на закона и Н.; г) лекарите по дентална медицина, които работят в съответното лечебно заведение за извънболнична помощ, не са членове на Териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК)/Национална експертна лекарска комисия (НЕЛК); Специалните условия за сключване на договори за оказване на извънболнична дентална помощ са уредени в Глава седемнадесета, раздел I от Н. за ДД за 2020 – 2022 г. В чл.21, ал.1 липсата на някое от общите и специални изисквания и условия за сключване на договор, което се установява от представените документи или при проверка (т.2) и обстоятелството наложена санкция „прекратяване на договор“ (т.6) са изведени като отделни и различни основания за постановяване на отказ за сключване на нов договор и наложената санкция „прекратяване на договор“ не може да се тълкува като общо или специално условие по смисъла на чл.16 от Н.. Като е приел, че наложената санкция „прекратяване на договор“ е основание за частично прекратяване на вече сключен друг договор Директора на СЗОК е издал незаконосъобразен административен акт, и в нарушение на материалния закон. Предвид това същият следва да бъде отменен и на това основание.

При този изход на делото основателно се явява искането на процесуалния представител на оспорващия за присъждане на направените разноски. От представените в тази връзка доказателства се установява, че ЛЗ е заплатило държавна такса в размер на 50 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева, платено в брой. Основателно се явява възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения настоящият съдебен състав счита, че възнаграждението следва да бъде редуцирано до минимално установения в закона размер от 1000 лева. Тези суми, в общ размер на 1050 лева, следва да бъдат заплатени от СЗОК, чийто директор е издал отменения акт.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-15-619/28.04.2023 г. за частично прекратяване на договор 227481/31.03.2023 г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ, издадена от и.д. Директора на СЗОК, с която договора е прекратен частично по отношение на д-р И. С. С..

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати на ЛЗ „Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина – С. ДЕНТ“ ЕООД деловодни разноски в размер на 1050 /хиляда и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: